

FOTOGALERIJ XYZ IN GENT

Ook België kent fotogalerieën en Frank Peeters heeft in z'n Burengerucht al enkele malen aandacht besteed aan deze fotokijkhuizen. Deze keer besteedt hij wat uitgebreider aandacht aan een nieuwe galerij in Gent. Een plaats die meer dan een bezoek waard is.

VLAKBIJ HET GENTSE WINKELCENTRUM

Brabantdam nr. 110, een keurig verzorgd handelshuis op een vijftal minuten lopen van het drukke Gentse winkelcentrum. Bij nader inzien merk je dat in het uitstalraam foto's hangen. Géén huwelijksreportages of familieportretten maar „kunstfotografie”.

De enige volwaardige fotogalerij in Gent, XYZ, is ongeveer een jaar jong. Keurig verzorgd interieur, lichtgrijze muren en dito vasttapijt. Je merkt het onmiddellijk, foto's zijn hier niet gewoon maar een stukje waardeloos bromiddepapier. De verlichting is erg professioneel te noemen wat helaas nog een zeldzaamheid is in de wereld van de fotogalerijen.

In een hoek van galerij XYZ is een boekenstand ingericht met allerlei gespecialiseerde werken, boeken, tijdschriften en fotopostkaarten. Achteraan in een aanpalend vertrek staat een toonbank. Carl De Keyzer en Dirk Braeckman, twee jonge fotografen houden hier hun fotobureau. Wij hadden een gesprek met Carl De Keyzer over fotografie in het algemeen en galerij XYZ in het bijzonder.

F & D

Wat zijn je ervaringen met het publiek dat galerij XYZ bezoekt: zijn het meestal fotografen of fotoliefhebbers die je over de vloer krijgt of is er een ruimere belangstelling van het grotere publiek?

Het hangt er van af welke tentoonstelling er gaande is. Er zijn mensen die speciaal komen voor een bepaalde fotograaf of onderwerp. De andere bezoekers bestaan voor de helft uit vaste klanten en uit toevallige voorbijgaanders. 10% van de bezoekers zijn zelf fotograaf, amateur of lief-

hebber. De overige 90% zijn toch meestal mensen die in enige mate actief of passief geïnteresseerd zijn in een brede waaier van kunstvormen. Het echte grote publiek krijgen wij niet binnen, daarvoor is een galerie nog (of gelukkig) te elitair. Er bestaat nog steeds een zekere drempelvrees voor privé kunstoor- den die dan nog schaars verlicht zijn.

F & D

In vergelijking met de andere landen is er in België helaas weinig initiatief van overheidswege ter promotie van de eigen fotografie. De private galerijen hebben wat dat betreft m.i. een grote verantwoordelijkheid. Door wat laten jullie je leiden bij het opmaken van het tentoonstellingsprogramma? Is het o.a. de bedoeling op langere termijn een overzicht te geven van de actuele fotografie in Vlaanderen of België.

Wij zijn pas een jaar bezig en een erg duidelijke lijn is er nog niet te zien. Daar wordt nu voor het komende jaarprogramma druk aan gesleuteld. Ik neem aan dat een galerie niet een imago kan opbouwen in enkele maanden tijd. Daarmee bedoel ik niet dat al

wat we nu reeds getoond hebben niet goed zou zijn. Wij staan nog steeds volledig achter die fotografen. Er stak alleen geen duidelijke lijn of misschien een te duidelijke lijn in. Wat je misschien reeds weet of niet weet is dat er in België niet een zo groot aantal goede fotografen zijn. Wie echt goed is en ook nog onze persoonlijke voorkeur geniet zal wel ooit een kans krijgen in onze galerie (tenminste als hij dat wil). Wij proberen, indien mogelijk of voorradig, 1 of 2 Belgische fotografen of 3 te tonen. De andere zijn dan mensen uit het buitenland die we goed vinden en die we kunnen vastkrijgen. Wij hebben ook een tweemaandlijks tijdschrift en dat gaan we nu in het komend jaar ook tweemaandlijks uitwerken, met tentoonstellingen en artikels die twee per twee een zeker onderling verband hebben. Voor januari-februari 1984 is een portretfotografie-nummer gepland, voor maart-april hedendaagse stromingen en voor mei-juni reportage.

F & D

Exposeren betekent voor de fotograaf zich blootstellen aan kritiek – negatief of positief. Eén, hoogstens twee

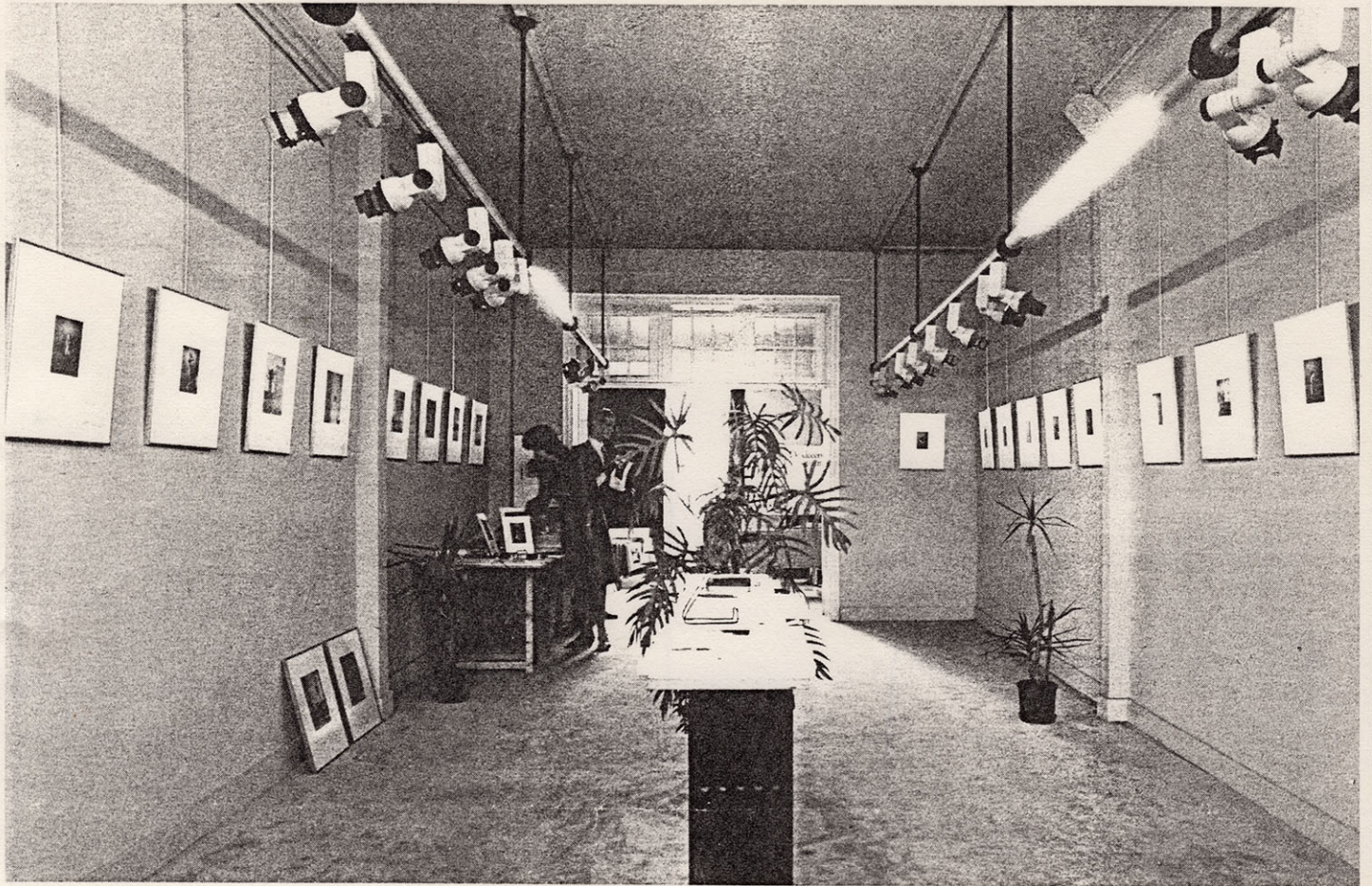
mensen hebben in Vlaanderen de nodige background om zichzelf fotocriticus te noemen. Wat zijn de reacties van vorige exposanten i.v.m. eventuele kritiek en heb je ook ondervonden dat er een daadwerkelijke gedachtenwisseling is?

Er zijn inderdaad te weinig fotocritici in België. En aangezien die mensen dan ook erg persoonlijk zijn (wat je ze niet kunt verwijten) is er weinig overzicht en komen te weinig meningen naar buiten. Wat de fotografen betreft, die zijn meestal tevreden als er veel verschijnt, als er aandacht aan hun werk wordt besteed. Echte negatieve kritiek krijgen wij niet op onze tentoonstellingen, het werk heeft altijd een bepaalde waarde. Positieve of minder positieve kritiek, het is altijd wel gekomen, het wekt de aandacht en het lokt publiek. Op vernissages zijn er altijd wel geïnteresseerden die met de fotograaf willen spreken. Dat zijn meestal dezelfde mensen, degenen met de minste vrees en die krijgen dan ook een betere visie op de fotograaf en zijn werk. Ik vind die relatie wel erg belangrijk, het is een unieke kans zowel voor ons als voor de bezoekers.

F & D

Kan je in het relatief jonge bestaan van galerij XYZ bepaalde smaakvoorkeuren van het publiek aanduiden? Merk je dat er b.v. meer belangstelling is voor reportagefotografie dan voor, ik citeer maar wat, landschap of portret?

Er zijn altijd onderwerpen die meer publiek trekken dan andere. Bij Christian Vogt nu is het duidelijk dat toch een aantal mensen komen omdat het naaktfotografie betreft en omdat het werk is dat toegankelijk blijkt voor de meeste mensen. Voor de andere onderwerpen ligt die belangstel-

ling een beetje algemeen. Als het geen super bekende fotograaf betreft krijgen we ongeacht het onderwerp ongeveer evenveel bezoekers. Wat wel een grote invloed heeft, zijn de maanden van het jaar. Er is grote belangstelling van september tot februari, dan zakt het wat af om terug te komen tot mei/juni. De beste maanden zijn september, oktober, december, februari en juni. Te wijten aan de meest uiteenlopende verschijnselen.

F & D

Een galerie runnen in deze slechte economische tijden is niet makkelijk. Een fotogalerie nog veel moeilijker. Doen jullie alles zelfstandig of heb je contacten en uitwisselingen met andere galerijen?

Bij ons is er winst noch verlies (af en toe een beetje verlies). Rijk worden we er niet van, interessant is het in ieder geval. Meestal doen we alles zelf. In België is er weinig

echte samenwerking met fotogaleries, het is potentieel misschien wel aanwezig maar er worden weinig stappen ondernomen. Er is ook een zekere rivaliteit alhoewel er geen commerciële belangen mee gepaard gaan. Sommige galeries (ik noem geen namen) eigenen zich soms bepaalde monopolies van vertegenwoordiging toe wat mijns inziens een beetje kinderachtig aandoet. Er is nog geen enkele galerie die het zich kan permitteren om zichzelf als vaandeldrager van de (Belgische) fotografie te zien. Gelukkig maar. Ik hou niet van zwaarwichtig doen en zichzelf belangrijk voelen. We hebben allemaal (de galeries) een taak te vervullen, indien gewenst, om de fotografie (Belgisch of buitenlands) in België wat meer armslag te geven. Persoonlijke ambities of competities komen daarin voor mij toch op een derde of vierde plaats.

